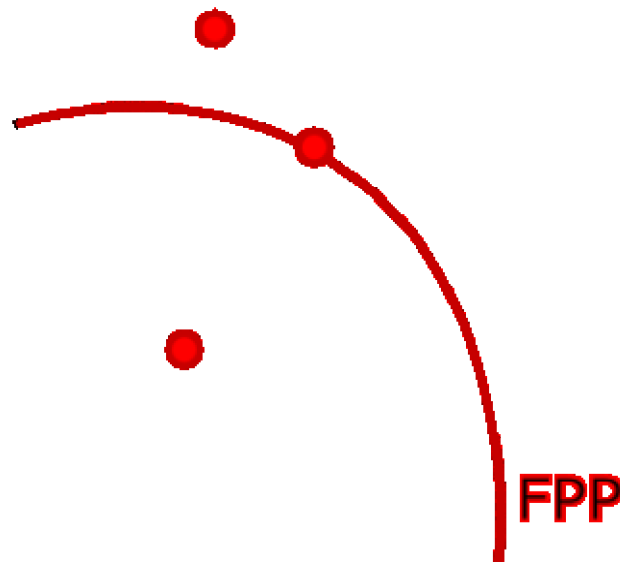

L'empresa:

- Ø Unitat de control i decisió que produeix béns o serveis
- Ø Les empreses, segons la seva propietat, poden ser públiques (propietat de l'Estat) o privades (pertanyen a un empresari o a un conjunt d'empresaris)
- Ø L'empresa privada és la unitat essencial d'una economia de mercat. És un entitat que tracta de maximitzar els seus beneficis planificant les seves accions i estudiant la manera d'obtenir la major eficàcia.
- Ø Les empreses són unitats de decisió que fan eleccions econòmiques. De l'existència de múltiples empreses, de característiques variades, depèn l'oferta de béns i serveis que caracteritza les economies modernes. Cada empresa aprofita una circumstància particular, un desig específic dels consumidors o una aptitud especial per a produir les mercaderies que demana el consumidor.

El cost d'oportunitat i les empreses. Corba de fronteres de possibilitats

- Ø Les empreses adopten decisions que tenen un cost d'oportunitat. Aquest representarà les alternatives no elegides
- Ø El cost d'oportunitat de les empreses es representa mitjançant la corba de possibilitats de producció

Productivitat

- Ø Factor treball: el rendiment dels treballadors creix inicialment al augmentar el factor treball. Ara bé, en un moment determinat aquest rendiment arriba al màxim i, després, decreix.
- Ø Producte total: producte que una empresa pot obtenir amb un nombre diferent de treballadors i una quantitat donada de capital. Del producte total se'n deriven dos importants conceptes: producte mitjà del treball (PMi) i producte marginal del treball (PMg)
- Ø Producte mitjà del treball (PMi): nombre d'unitats produïdes per un treballador representatiu. S'obté dividint el producte total pel nombre de treballadors utilitzats en el procés productiu. $PMi = PT/L$
- Ø Producte marginal: és l'increment obtingut en el producte total en afegir un treballador més a la producció del bé. Per exemple, si la quantitat produïda per 5 treballadors és de 400 unitats i la quantitat produïda per 6 treballadors és de 490 unitats, el producte marginal és igual a 90.

Llei de rendiments decreixents

- Ø Segons la llei de rendiments decreixents, el producte marginal comença a disminuir a partir d'un determinat nivell d'ocupació si el capital es manté fix. És a dir, la producció baixa a mesura que hi intervenen més treballadors.

Costos fixos i variables

- Ø Cost total: és el que es deriva de la producció d'un nombre determinat d'unitats.
- Ø Cost fix: és aquell en què normalment incorre l'empresa en utilitzar el capital en el procés productiu. Té com a característica principal la seva independència de la quantitat produïda
- Ø Cost variable: És el que depèn del nivell de producció

Cost marginal

- Ø Un altre concepte important és el de cost marginal que és la variació que experimentarà el cost total quan la quantitat de producte variï en un unitat (es produeix una unitat més). Si produir (i vendre) més augmenta més els ingressos que els costos, val la pena augmentar la producció. Al contrari, si el cost de produir una unitat supera l'ingrés addicional que genera, és millor no fabricar-la.

$$CM = \Delta CT / \Delta q$$

Benefici

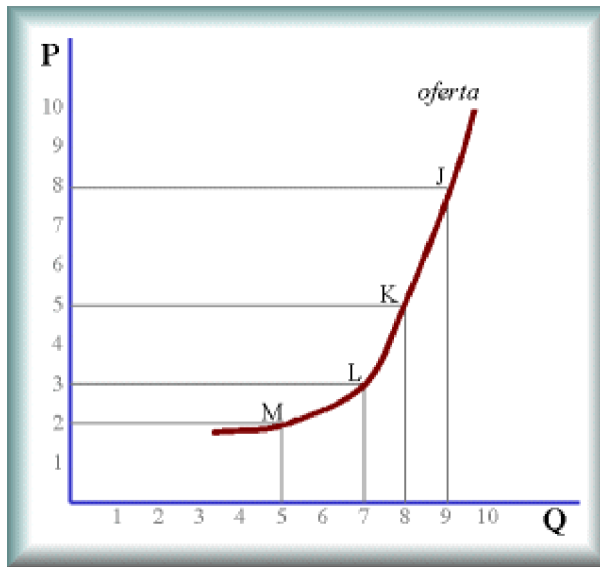
- Ø Benefici: diferència entre ingressos i costos totals. Fórmula:
 $B = (\text{Preu de venda} \times \text{unitats venudes}) - [\text{Costos fixos} + (\text{costos variables} \times \text{unitats venudes})]$

La funció de l'oferta

- Ø La funció d'oferta d'una empresa ens indica les diferents quantitats que l'empresa està disposada a produir/ofereir per cada nivell de preus que determini el mercat.

Corba d'oferta de mercat

- Ø Reflecteix les quantitats que cadascun dels productors estan disposats a oferir.
- Ø A mida que augmenta el preu, els productors oferiran una quantitat major de producte ja que els ingressos obtinguts seran també més grans
- Ø Si el preu és molt baix els costos de producció difícilment es cobriran i per tant no es voldrà produir
- Ø La corba de l'oferta mostra el comportament dels productors

Les decisions a l'empresa

- Ø Quan es parla de les decisions que pot prendre l'empresa cal diferenciar entre:
 - a) Curt termini: és el període temporal en què un dels factors de producció, generalment el capital, es manté invariable. En aquest període una empresa tan sols pot incrementar la seva producció si augmenta el nombre d'unitats de treball (factor variable)
 - b) Llarg termini: és el període de temps que necessita una empresa per variar el nombre d'unitats, tant de capital com de treball, que utilitza en el procés productiu
- Ø Si, per exemple, una empresa observa, de sobte, un augment de la demanda, aquesta empresa en el curt termini només pot incrementar la seva producció contractant nous treballadors. En canvi, en el llarg termini, aquesta producció a més d'incrementar-se amb l'addició de nous treballadors, es pot fer amb l'augment del nombre de màquines.
- Ø Tot i que hem definit el curt i llarg termini com a períodes temporals, no es poden estructurar en dies, mesos o anys, ja que la conversió del factor fix en variable depèn de la indústria a la qual pertany l'empresa.

Funció de producció

- Ø És la relació tècnica que indica la quantitat màxima de producció que, per un estat donat de la tecnologia, es pot obtenir amb cadascuna de les possibles combinacions de factors.
- Ø Una millora tecnològica permet augmentar la productivitat, disminuir els costos i millorar la posició de l'empresa en el mercat. Ara bé, cal tenir en compte que les altres empreses també poden accedir al nou canvi tecnològic.

Economies d'escala

- Ø Una economia d'escala és aquella en la qual els costos es redueixen quan es produeix a una escala més àmplia, ja que aquesta situació permet repartir el cost fix entre més unitats de producte.

